

ЯВЛЕНИЕ V.

(Музыка играе симфонія. Гжа Рискалова излизва съ гитара и пие:)

Сичкото минува на земята!

Сичко е невѣрно-вѣчно!

Какъ въ туманьята, какъ маглата.

Жизнь минува скоротечно.

Мога ли сега да разбираю.

Кого длѣжна съмъ да любя.

Иль по мѣжата да умря.

Иль по миль умать да губя.

Той отфрѣкна на небето:

Този мени измени.....

Да ся рѣхнали въ морето.

Да не мя дадѣтъ въ жени.

На тозъ сиви Бѣлокосовъ.

Ахъ! това е болно за душа.

Сърдце пѣлно съ любовь,

Юлія да ти река:

Ты не брѣзай, не губися (остави гитарата)

Тай, тай, да имамъ младъ мѣжъ, млади-
чакъ любовникъ, и сега да пда за мѣжъ
за дрѣтель?... О! то е ужасно, домилно,
болно, тежко, мѣчно, омразно.....

ЯВЛЕНИЕ VI.

Рискалова и Чеврѣста.

Чеврѣста.

Мадате! Четыре чудака просятъ да вля-
вътри.